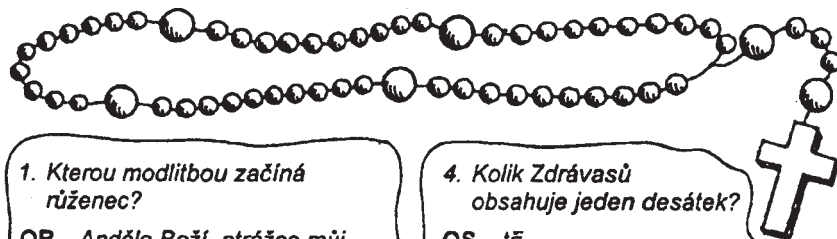

RŮŽENEC

Panna Maria je žena, která bezvýhradně uvěřila Bohu a stala se matkou Božího Syna. Od nepaměti se věřící křesťané rádi modlili k ní, a spolu s ní k Bohu. Jednou z forem takové modlitby je růženec. Je to modlitba, která vznikla kolem r. 1400 a dosud neztratila na své aktuálnosti.

Dobře si prohlédněme nakreslený růženec a vezměme do ruky i ten opravdový. Umíme se ho modlit? Co o něm víme? Jaký má smysl? - Písmena před správnou odpovědí vytvoří tajemku.

1. Kterou modlitbou začíná růženec?

OR *Anděle Boží, strážce můj*
NÁ *Věřím v Boha*
CA *Pod ochranu tvou*

4. Kolik Zdrávasů obsahuje jeden desátek?

OS *tři*
UJ *patnáct*
EK *deset*

2. Jak nazýváme růžencová tajemství?

OD *radostná, žalostná, vítězná*
PR *veselá, smutná, jásavá*
SV *radostná, bolestná, slavná*

5. Který řád se v dějinách zasloužil o rozšíření modlitby růžence?

BO *dominikáni*
NÁ *jezuité*
SM *salesiáni*

3. Kolik desátek má jeden růženec?

ED *pět*
ML *deset*
ZA *sedm*

6. Kterou modlitbou růženec končí?

ÍM *Anděl Páně*
HU *Zdrávas Královno*
TĚ *Anděličků, můj strážníčku*

TAJENKA:

MARIA

TRIO - farní list, vydává Řím. kat. farní úřad sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo nám.5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmorice@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net. Redakce P. Josef Říha, Ing. Petr Kvapilík, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ❖ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ❖ NEPRODEJNÉ! Copyright © 2009

Farní list:
sv. Mořic - Kroměříž ❖ Hradisko u Kroměříže

TRIO
Říjen 2009

Otec v rodině

Když biskup Vojtěch Cikrle vítal Svatého otce v Brně přede mší sv., vytáhl jeden trumf - katedrála v Brně je zasvěcena sv. Petru a Pavlovi, stejně jako v Římě. A proto mohl říci: „Svatý otče, vítám vás doma!“

Opravdu, Benedikt XVI. prožil tři dny skutečně jako doma – v rodině církve naší vlasti. A dobře, že jsme byli u toho. Děkuji všem, kdo se zúčastnili slavnostní mše sv. hlavně v Brně nebo někteří i ve Staré Boleslavi. Kdo přijal pozvání, určitě nelituje. Většina z nás jsme sledovali setkání díky České televizi. Česká televize se vyznamenala a je třeba jí poděkovat. Poděkujte dopisem nebo e-mailem. Máme za co děkovat, že jsme byli blízko Svatému otci a on nám. Především je nutno poděkovat vysílání ČT 24 za přiblížení všeho podstatného, co bylo důležité. Když to sečteme a podtrhneme - prožili jsme „Velikonoce“. Triduum - třídenní, které mohlo vzkřísit naši víru, naději a lásku. Věřme, že se k návštěvě Svatého otce budeme moci vracet jak obrazem, tak vydanými projevy, které skýtají mnoho myšlenek k rozjímání.

Osobně jsem spolu s kněžími, řeholníky a řeholnicemi prožil duchovní společenství modlitby večerních chval se Sv.otcem Benediktem v katedrále v Praze. Zapůsobila na mne jedna z myšlenek, kterou zdůraznil nám, duchovním - nespolehat jen na katechezi ve školách nebo na ty, kteří za námi přijdou, ale musíme vyjít k lidem, oslovit lidi, stát se misionáři ve svém prostředí. Tento podnět musíme vzít vážně i v našich farnostech, připravit kroky v našem prostředí a dát se do služby dle svých možností.

Nevím, jak jsem se k tomu dostal. V katedrále v Praze bylo na 2 tisíce duchovních. Co jsme měli tu možnost sedět, děkujeme. Většina stála. Po požehnání Sv. otce jsem se postavil k jednomu ze sloupů katedrály. Jednotliví biskupové už odcházeli. Všiml si mě náš arcibiskup Jan a podal mi ruku. Sv. otec vcházel a měl vycházet z katedrály vhodem u Svatováclavské kaple. Najednou trasu změnil. Zamířil ke kněžím, opustil ochranku a stál před námi. Natáhl jsem ruku a zvolal: „Svatý otče, díky!“ Jeho dlaň byla prohrátá. Držel jsem ruku, která nám stále všem žehná. Nevím, jak za tu milost poděkovat.

Děkujeme Pánu za tyto dny, díky především za milost krásného počasí, za slunce, které nás v Brně ještě na podzim opálilo. Bylo obrazem milostí a darů, které nám Pán věnoval tyto dny a bude stále věnovat.

Spolu s Vámi děkuje

P. Josef

List z kalendáře – říjen

4.10.	<i>neděle</i>	Den díkůvzdání za úrodu ve všech farnostech - poděkování při ranních bohoslužbách
5.10.	<i>pondělí</i>	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
6.10.	<i>úterý</i>	
7.10.	<i>středa</i>	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi – na zahradě probošství 16.30 hod. – biblická hodina v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
8.10.	<i>čtvrtek</i>	
9.10.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
10.10.	<i>sobota</i>	
11.10.	<i>neděle</i>	15.00 hod. – Muzeum Kroměřížska – film Andrej Rublev
12.10.	<i>pondělí</i>	15.00 hod. – biblická hodina v PL (viz pozvánka) 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
13.10.	<i>úterý</i>	
14.10.	<i>středa</i>	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi na zahradě probošství 18.00 hod. – mše sv. u sv. Mořice za pracovníky Oblastní charity – celebruje biskup Pavel Posád
15.10.	<i>čtvrtek</i>	14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice
16.10.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
17.10.	<i>sobota</i>	8.00 hod. – brigáda na probošství 19.00 hod. – koncert Filharmonie B. Martinů Zlín u sv. Mořice
18.10.	<i>neděle</i>	misijní neděle - sbírka ve všech farnostech
19.10.	<i>pondělí</i>	16.00 hod. – Muzeum Kroměřížska – Historie ukrytá pod dlažbou města 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
20.10.	<i>úterý</i>	16.30 hod. - Pravoslavný kostelík na Slovanském náměstí – historie, přednáší Mgr. Petr Pálka
21.10.	<i>středa</i>	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi - na zahradě probošství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele 19.30 hod. – Videoklipový večer moderní křesťanské hudby - uvádí P. Pavel Šupol - Klub Arcibiskupského gymnázia Kroměříž
22.10.	<i>čtvrtek</i>	
23.10.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně

králem Boleslavem II. Wolfgang osobně vypracoval dokument o založení nové pražské diecéze. Když mu někteří Němci vyčítali tento krok, prohlásil: „Rád obětuji i sebe samého a všechno co mám na povznesení tamní církve.“

Ačkoli biskup sv. Wolfgang žil jako mnich, měl velké pochopení pro praktický život. Osobně navštěvoval farnosti a lidé rádi poslouchali jeho kázání. Zvláštní pozornost věnoval školám. Bavorský vévoda Jindřich mu svěřil výchovu svých dětí, z nichž se staly významné historické osobnosti: syn Jindřich se stal německým císařem, syn Bruno se stal augsburským biskupem, dcera Gizela se stala manželkou uherského krále sv. Štěpána a další dcera Brigita se stala opatkou kláštera. První z Jindřichových synů se v církvi uctívá jako svatý a obě zmíněné dcery jako blahoslavené. Brigita byla vychována v ženském klášteře sv. Pavla, který Wolfgang založil v Řezně, jako vzorný ženský klášter.

Biskup sv. Wolfgang se zasloužil také o znovuosídlení východního Rakouska, které bylo zničeno tehdejšími nájezdy Maďarů. Při hladomoru v r. 987 dal rozdělit lidem obilí z církevních zásob.

Sv. Wolfgang zemřel na cestě k salcburskému arcibiskupovi, v kostele ve vesničce Puppung u Lince, dne 31. října 994. Měl 70 let. Jeho mrtvé tělo převezli po Dunaji do Řezna, kde jej pochovali v kostele sv. Emerama. Jeho úcta byla církevně schválena v říjnu 1052, kdy papež Lev IX. a císař Jindřich III. dali přenést jeho pozůstatky do nové krypty v kostele sv. Emerama.

Úcta k sv. Wolfgangu měla zpočátku pouze místní charakter, avšak počínaje 14. stoletím se velmi rozšířila v jižním Německu, Rakousku, Švýcarsku, i v Čechách a v Maďarsku. Všude tam vznikly kostely, kaple, místní názvy, poutní místa. Městečko St. Wolfgang u jezera Abersee (pojmenované dnes St. Wolfgangsee) bylo od 14. do 18. stol. jedno z nejnavštěvovanějších poutních míst ve střední Evropě. Když se v r. 1873 slavilo 900 let ustanovení pražské diecéze, část relikvií sv. Wolfganga byla věnována do Prahy.

Ing. Petr Kvapilík

Inzerát

Prodáme družstevní byt 3+1 na ulici ČSA v Kroměříži. Byt má plastová okna a vlastní topení. Nachází se ve třetím patře. Cena k jednání je 1 295 000,- Kč. Kontakt: 776 587 578.

Uzávěrka TRIA: ČTVRTEK 22. října 2009

a nabídl mu slibnou církevní kariéru. Avšak Wolfgang netoužil po hodnostech. A když jeho mnišské způsoby narazily na nepochopení, odešel v r. 965 z císařské služby do *benediktinského* kláštera v Einsiedelnu ve Švýcarsku. Tam působil jako učitel, knihovník a pravděpodobně i jako kronikář a byl tam kolem r. 970 augsburským biskupem Ulrichem vysvěcen na kněze.

Po krátkém misijním působení v Maďarsku r. 971 byl Wolfgang o Vánocích r. 972, na doporučení pasovského biskupa Pilgrima, jmenován biskupem v bavorském Řezně. Biskupské svěcení přijal r. 973 od salcburského arcibiskupa Fridricha. Wolfgang tak tehdy doplnil nejvýznamnější a nejlepší skupinu biskupů, jakou kdy Německo mělo ve svých dějinách. Sv. Wolfgang žil v období, kdy byla církev sice velmi závislá na feudálních pánech, ale na druhé straně prokazovala svou zdravou aktivitu, která jí pohotově umožňovala potřebné vnitřní i vnější zdokonalování.

I po získání biskupské hodnosti Wolfgang žil jako *benediktinský mnich*: nosil řeholní oděv a vedl příkladný asketický život. Při příjezdu do Řezna (Regensburgu) nejprve navštívil kláštery a až potom vstoupil do biskupské katedrály. Tehdejší klášterní život považoval za neuspokojivý, proto provedl reformu klášterů. Chtěl však pozdvihnout úroveň i diecézní pastore, proto oddělil biskupský úřad od opatství. Dříve totiž řezenskt biskupové byli zároveň i opaty řezenského kláštera sv. Emerama. Toto rozdělení posloužilo k povznesení řezenského kláštera a s ním i jiných bavorských klášterů, které byly zpustošeny vpádem Maďarů i vykořisťováním od feudálů.

Biskup sv. Wolfgang byl velmi obětavý a vysoce vzdělaný, podporoval školy a kláštery, *značně pozdvihl duchovní úroveň kněží*. Tím, že souhlasil s odloučením Čech od své diecéze, *umožnil v r. 973 založení biskupství v Praze*. Stalo se to ve spolupráci s německým císařem Otou I. a s českým

24.10.	sobota	
25.10.	neděle	slavnost Posvěcení chrámu
26.10.	pondělí	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
27.10.	úterý	
28.10.	středa	9.00 hod. – mše sv. u sv. Mořice na zahájení Celostátního kongresu katechetů, celebruje arcibiskup Jan Graubner - studentská mše sv. u sv. Jana NEBUDE ! (školní prázdniny)
29.10.	čtvrtek	15.00 – 17.00 hod. - možnost ke sv. smíření u sv. Mořice 17.00 hod. – mše sv. u sv. Mořice - celebruje Mons. Fr. Lobkowicz
30.10.	pátek	12.00 hod. – mše sv. u sv. Mořice na ukončení Celostátního kongresu katechetů – celebruje biskup Dominik Duka 15.00 – 17.00 hod. - možnost sv. smíření u sv. Mořice – před svátky 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
31.10.	sobota	

List z kalendáře – Hradisko

- ❖ 1.10. čtvrtek – dopoledne – návštěva nemocných
- ❖ 4.10. neděle – 14.30 hod. – adorace

Příležitost k adoraci ve farnosti:

- ❖ Každou neděli v 19.00 hod.
- v kostele sv. Mořice v kapli Bolestné P. Marie
- ❖ Každý první čtvrtek v měsíci v 17.30 hod.
- u sv. Mořice po mši sv. k Roku kněží
- ❖ Každý první pátek v měsíci od 7.00 – 16.00 hod.
- v kapli sv. Vincence na Malém Valu
- ❖ Každý první pátek v měsíci ve 20.00 hod
- v kapli sv. Kříže na Koperníkově ulici
- ❖ Každou první neděli v měsíci po celý den
- v kapli sv. Kříže na Koperníkově ulici

Pozvánka

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu** s modlitbou, která bude **ve středu 7.10.2009 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: List Židům kap. 7-13

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu** s modlitbou, která bude v Psychiatrické léčebně **v pondělí 12.10.2009 v 15.00 hod.** v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: List Židům kap. 7-13

MUDr. Pořízek Bohuslav

DNY KŘESŤANSKÉ KULTURY V KROMĚŘÍŽI

**6. ročník kulturních akcí připomínajících křesťanské kořeny umění
KROMĚŘÍŽ 2009**

Neděle 11. října v 15 h – přednáškový sál Muzea Kroměřížska

Přednáška a promítání filmu Andreje Tarkovského

– ANDREJ RUBLEV.

Proslulý film o slavném malíři ikon.

Sobota 17. října v 19 h – Chrám sv. Mořice

KONCERT FILHARMONIE BOHUSLAVA MARTINŮ ZLÍN

J. Haydn, D. Scarlatti, A. Corelli, G.F. Händel, J. Pachelbel, W.A. Mozart.

Sólistky: Nao Higano, soprán, Lucie Ceralová, mezzosoprán.

Filharmonie B. Martinů - Collegium A. Dvořáka

Dirigent: Jaroslav Vodňanský

Pondělí 19. října v 16 h – Muzeum Kroměřížska

“HISTORIE UKRYTÁ POD DLAŽBOU MĚSTA” - komentovaná
prohlídka nové historicko-archeologické expozice Muzea Kroměřížska.

Provází autorka expozice archeoložka Mgr. Helena Chybová.

Úterý 20. října v 16.30 h – Pravoslavný kostelík na Slovanském náměstí

**Historik Muzea Kroměřížska Mgr. Petr Pálka provází pravoslavným
kostelem.**

Středa 21. října v 19.30 h – Klub Arcibiskupského gymnázia Kroměříž

**VIDEOKLIPOVÝ VEČER – videoklipová prezentace moderní
křesťanské hudby**

- uvádí P. Pavel Šupol

**Dny křesťanské kultury pořádají kroměřížské farnosti sv. Mořice
a Bl. Panny Marie**

**spolu s Českou křesťanskou akademií, místní skupinou Kroměříž a
Klubem UNESCO Kroměříž.**

**Projekt finančně podpořil Zlínský kraj, Město Kroměříž a Ministerstvo
kultury ČR**

4 roky čekal, než bude jeho manželka Eleonora s jejich osmi dětmi zaopatřena. Jeho manželka Eleonora však r. 1546 náhle skonala a vévoda František tedy ovdověl. Byl to druhý zásadní mezník v jeho životě. Rozhodl se, že opustí starosti o světské záležitosti a zasvětil se Bohu.

Když František vstoupil tajně do jezuitského řádu, nejprve chtěl vidět svou rodinu náležitě zaopatřenou a pečlivě uspořádat své vládní záležitosti, a pak teprve oznámit veřejně svůj krok. Tak žil v nitru svého srdce po čtyři roky jako řeholník, navenek však jako vévoda z Gandie. Už několik let se František přátelil s františkány a dominikány. Navázal písemný kontakt se sv. Ignácem z Loyoly. Vzniklo z toho trvalé vzájemné přátelství. V r. 1546 se František zasadil o získání statutu univerzity pro gandijské jezuitské kolegium od papeže Pavla III.

Teprve ve svých 40 letech v r. 1550 František zveřejnil, že je řeholníkem jezuitského řádu. Mezitím již studoval teologii. Potom v r. 1551 přijal kněžské svěcení a od r. 1554 byl generálním komisařem jezuitského řádu ve Španělsku a Portugalsku. Podporoval horlivě a úspěšně zakládání nových řeholních domů v jiných zemích. I přes útoky nepřátel na jeho osobu byl pak r. 1565 František Borgia zvolen a jmenován třetím generálním představeným mladého jezuitského řádu. Vysílal mnoho úspěšných misionářů, zvláště do Střední a Jižní Ameriky. František Borgia zemřel v Římě 1. října 1572, byl pohřben v jezuitském kostele v Madridu. Tento kostel byl však v r. 1931 od revolučních protikatolíků vypálen.

Papež Urban VIII. Františka Borgiu v r. 1624 vyhlásil za blahoslaveného a papež Klement X. v r. 1671 za svatého.

V Praze na Karlově mostě je sousoší sv. Františka Borgiaše z r. 1710, směrem k Národnímu divadlu, mezi sochami sv. Kryštofa a sv. Ludmily. U nohou světce vlevo je sedící anděl s obrazem Panny Marie s Ježíškem a vpravo stojící anděl s obrazem monstrance. Na podstavci sochy vpředu je lebka s korunou na hlavě a s žezlem v ústech.

Sv. Wolfgang z Řezna OSB, biskup, (924-994), svátek 31.10.

Sv. Wolfgang se narodil kolem r. 924 v Pfullingenu v západoněmeckém kraji Württemberg, ve Švábsku. Mladý Wolfgang se vzdělával v klášterní škole v Reichenau u Bodamského jezera a ve Würzburgu. Tam se spřátelil s Jindřichem Babenberským, pozdějším trevírským arcibiskupem. Když Jindřichův bratr biskup Popp I. Würzburgský založil školu, kde vyučoval známý gramatik Stefano di Novara, na Jindřichovo doporučení přijal do školy i mladého nadaného Wolfganga. Avšak Wolfgangovy pedagogické úspěchy vzápětí vyvolaly žárlivost jeho italského učitele, takže Wolfgang musel nakonec odejít. Následně se stal učitelem na dómské škole a děkanem kapituly v Trevíru.

V r. 964 trevírský arcibiskup Jindřich doprovázel císaře Otu I. na jeho cestách. Přitom se arcibiskup Jindřich nakazil morem a zemřel. Před smrtí doporučil císaři Wolfganga. Císař přijal Wolfganga do své kanceláře v Kolíně

✱ Svatí na říjen

Sv. František de Borja (Borgia, Borgiáš) y Aragon SJ, řeholník, generál jezuitského řádu, (1510 – 1572), svátek 1.10.

Sv. František Borgiáš (vlastním jménem Francisco de Borja y Aragon, původně vévoda z Gandíe, byl třetí řádový generál TJ. Jeho předkové neblaze proslavili toto příjmení mnohými nectnostmi. František se narodil 28. října 1510 na hradě v Gandii ve Španělsku, byl prvorozeným synem vévody Juana de Borja z Gandie a Jany z Aragonie. Gandia byla malé vojvodství na východním pobřeží Španělska, v blízkosti města Valencie. Když měl František deset roků, zemřela mu matka. Proto byl František dán na vychování ke svému strýci, arcibiskupu ze Zaragoza, který byl bratr jeho zemřelé matky.

V 17-ti letech vstoupil do dvorní služby císaře Karla V. (který byl ve Španělsku nazýván král Karel I.) a jeho mladé a krásné manželky Izabely Portugalské. Na královském dvoře František také poznal svou budoucí manželku Eleonoru de Castro, která byla dvorní dámou u této královny (císařovny) Isabely Portugalské. František a Eleonora de Castro žili ve šťastném manželství, měli spolu osm dětí. František také absolvoval tříleté studium filosofie v Zaragoze.

Královna Isabela Portugalská se mu velmi líbila nejen svým vzhledem, ale především její moudrostí a dobrotivostí. Ve své pozdější korespondenci František uvedl, že „ani má milovaná zesnulá manželka Eleonora de Castro, její krásná dvorní dáma, nikdy nežárčila, když jsem s obdivem hleděl na tvář královny a cítil se šťastný, že mohu své služby nabízet právě jí.“ František však v r. 1539 ve své dvorní službě prožil v Toledu předčasnou smrt královny Izabely. Rakev s její mrtvolou, která nebyla balzamována, musel doprovodit z Toleda do Granady, kde měla být pohřbena. Před uložením do hrobu, po sedmi dnech od její smrti, musel dosvědčit, že v rakvi, kterou otevřeli, leží opravdu císařovna Izabela. Dvořané se štitili mrtvoly a brzy odešli. František zůstal sám a byl hluboce otřesen. Uvědomil si, jak velmi pomíjívá je krása, sláva, moc a bohatství. Začala se výrazněji utvářet jeho tužba po duchovních hodnotách a po křesťanské dokonalosti.

Pod dojmem všech těchto událostí tedy chtěl vévoda Francisco de Borja radikálně změnit svůj život a zasvětit jej Bohu. Učinil slib, že přežije-li svou manželku, vstoupí do řeholního stavu. Jenže krátce po smrti královny Izabely byl jmenován místokrálem Katalánie a musel své plány odložit. Vládl tam v období 1539-1543. Jednal velmi spravedlivě, pečlivě se staral o blaho poddaných a trestal lupiče. Avšak nemohl uvěřit, že smyslem jeho života je služba pouze světské vrchnosti a jen světským záležitostem. Mezitím v prosinci 1542 mu zemřel jeho otec. A František, jakožto prvorozený syn, se po něm dědičně stal gandijským vévodou.

Po čtyřech letech se František seznámil se sv. Ignácem z Loyoly a vykonal u něho tajně exercicie, tedy několikadenní duchovní cvičení. Tajně také vstoupil do jezuitského řádu, ale na veřejnosti nadále žil jako vévoda a další

Modlitba B. Balbína k sv. Václavu z roku 1673

Ty, jenž jsi nejpřednější ochránce země České, Václave, budiž nám Vratislavem:

vrať slávu bývalou Čechám svým. Na ono místo odkud jsme se zřítili vlastní nečinností a zločinnou mstivostí jiných, znovu nás postav, ač toho nezasluhujeme. Věrně, až do skonání, chceme sloužiti Tobě a svaté víře. Ty našeho národa oporo a záštitu, zahyneme-li, Tobě zahyneme! Od nových obyvatel marně bys očekával pocty, kterou Tě Čechové od tolika věků velebí a milují. Proto úpěnlivě znovu voláme: nedej zahynouti nám i budoucím! Neráčíš-li však vyslyšet nás, synů zvrhlých, slyš a vyslyš prosby předků! Ti prosívali za potomstvo své a v nebi na Tebe hledí.

Svatý Václave, mučedníku Kristův, jediný dědici země České, oroduj za nás!

Středeční výprava k vodopádům – nová trasa, září 2009

Cascata Sbarco de Fanes

Cascada a Sbarco de Fanes

Období prázdnin jsme opět prožili ve Svatém Martinu v Jižním Tyrolsku. Z Kroměříže jsme se vypravily dvě výpravy. První byla v období druhé části měsíce července a druhá výprava byla v první polovině září. Červencovou výpravu provázely rozkvetlé louky mezi mohutnými štíty, zářijová výprava byla prozářena sluncem a jasně modrou oblohou. Podzimní výprava vyzkoušela svoji novou trasu k vodopádům na řece Rio Fanes.

Den jsme zahájili mší svatou v kapli domu Velehrad. Po snídani jsme se všichni sešli v autobuse a splnili tak plánovaný odjezd v 8.30 hodin od naší turistické ubytovny. Cílem dnešního dne bylo parkoviště na 7. kilometru od Cortiny D Ampezzo. Odtud jsme sestupovali lesní cestou do údolí k řece Rio Travenanzes. Na samém dně údolí nás přivítal hukot horské, čisté řeky. Horská řeka byla plná vody, koryto bylo tvořeno valounovitými kameny velikosti 5-ti metrových skal. Mezi nimi byly tůňky, ve kterých plavaly dlouhé, snad 70-ti centimetrové ryby. Turistická trasa nás vedla stále proti proudu až k soutoku řek. Zde se vlévá do řeky Rio Travenanzes druhá horská řeka Rio Fanes. V místě soutoku se obě řeky zařizly hluboko do skalního masívu, a protože jsme od začátku cesty na dně údolí vystoupali výšku cca 100 metrů, tak se nám otevřel z dřevěného mostu nad soutokem úchvatný pohled na dno propasti. Skalní nádrž zaplněná tyrkysově modrou vodou, po bocích zpěněné kaskády přítoků obou řek. Cesta pokračovala ještě o 50 metrů výše, až jsme se dostali ke skalní římsě. Zde jsme využili lanové jištění, které nás zavedlo až k samotnému vodopádu. Nyní jsme se dostali přímo k vodopádu řeky Rio Fanes, jehož výše je cca 100 metrů a padá do hlubin ve dvou kaskádách. Skalní římsa nás zavedla až přímo pod přepad vodopádu. Jištěná cesta dále pokračovala do skalní rozsodliny za stálého hukotu padající vodní masy. Zde jsme se rozmýšleli a z příznivých časových důvodů se vrátili zpět k rozcestníku, s úmyslem jít ještě k druhému vodopádu téže řeky, asi hodinu

vzdálenému. Současně jsme zvolili také alternativu zpáteční cesty právě rozsedlinou za vodopádem. Po hodině stoupání jsme došli k nenápadnému rozcestí a zde po odbočení doprava jsme byli u cíle naší dnešní cesty – u druhého vodopádu řeky Rio Fanes – Cascada a Sbarco de Fanes. Vodopád byl jen o málo menší než první. Opět zde jsme přišli ke skalní římsce, která nás zavedla pod přepad vodopádu. Zde bylo možno prožívat neobvyklý pohled na okolní štíty přes průhledný „závěs“ padajících vod. Vyfotografovali jsme několik neobvyklých a krásných záběrů a vydali jsme se zpět k prvnímu vodopádu. Nastoupili jsme via ferratu a výše zmíněnou skalní rozsedlinou jsme se vraceli. Rozsedlinu jsme prošli a za ní nastala náročnější sestupová skalní cesta po železných skobách ve skalní stěně až na dno vodopádu. Ohlušující hukot a proudy zpěněných vod dodávaly naší cestě nezapomenutelné dramatickosti. Cesta pokračovala stoupáním po dřevěných schodech ve skalní stěně až na vrchol protější strany stěny, po které jsme přišli. Tato cesta končila na skalní kazatelně, s posledním pohledem na krásný stometrový vodopád Cascada Sbarco de Fanes. Poslední pětikilometrový úsek cesty vedl po zpevněné alpské cestě až na naše parkoviště nad Cortinou D Ampezzo.

Cesta byla dobře značena, její číslo v turistické mapě je č. 10. Naše skupina ji šla 4 hodiny, avšak bez delší zastávky na svačinu. Pro příští výpravu bude lépe rezervovat čas o 1,5 hod. delší s možností delších přestávek a dalších cest okolo vodopádů.

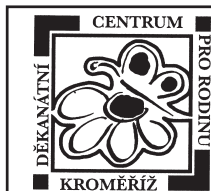
„Zajištěné cesty okolo vodopádů vyžadují jistý krok, nesmíte trpět závratí, pro méně zkušené je doporučeno sebejištění. Mrholení okolo vodopádu způsobuje kluzký povrch cesty a skal.“ – To je pravdivý úryvek z turistického průvodce Dolomitů k této trase. Z této cesty máme krásné zážitky a doporučujeme všem!

Při večerním návratu do ubytovny Velehrad nás opět mile přivítali P. Antonín a paní kuchařka s připravenou večeří.

Na našich cestách po Dolomitech jsme prožívali krásné dny díky celému týmu ochotných lidí, kteří svojí službou přispěli k duchovnímu a materiálnímu zajištění: P. Antonín Hráček, manželé Záleští, P. Josef Říha, P. Václav Fojtík, Marie Zavřelová, Ludmila Vašková, Drahomíra Sýkorová, Slavomír Kašpar a další. Všem patří velké poděkování.

To je zatím vše a nashledanou ve Svatém Martinu v roce 2010!

Vít Pořízek

Děkanátní centrum pro rodinu Kroměříž

Stojanovo nám. 5, 767 01 Kroměříž

kontakt: 736 522 814, 736 522 815

www.cpr-kromeriz.cz

Ohlédnutí za prázdninami.

Týdenní letní příměstský tábor, pořádaný Centrem pro rodinu Kroměříž v prvním týdnu prázdnin, měl ohlas u dětí i jejich rodičů. Jedním z atraktivních programů tábora byl výlet do přírody lesa „Záměčku“ s tématem „Lesní pedagogika“. Děti se učily orientaci v lese, poznávat stromy a seznámily se

- 7) Svou lidskou práci chraň stvoření, které ti bylo dáno. Tříd' a recykluj všechnen odpad, který vyprodukuješ.
- 8) Nekonzumuj zbytečně, aby každý bratr mohl mít podíl na všech dobrech stvoření.
- 9) Nenechávej na druhých, co můžeš udělat ty. Nikdy nezapomínej, že láska k Bohu a k bližnímu jsou nejvyšším příkázáním.
- 10) „Sestra příroda“ tě chce jednoduše vybavit devíti body k zamyšlení, ve jménu sv. Františka z Assisi, pro inspiraci tvého angažovaného vztahu se stvořením. Desátý bod, ať ti napoví tvá zkušenost.

Desatero moudré ekologie bylo připraveno prezidentem asociace Sestra příroda, prof. Roberto Leoni, ve spolupráci s otci františkány. Text byl následně definován na Setkání nazvaném *Právo na přírodu – práva přírody* [Assisi, 6. března 1993] s církevním schválením Mons. Sergio Goretti, biskupa Assisi a kard. Silvio Oddi, papežského legáta.

Citováno z knihy: Paul Michael HAFNER, *Verso una teologia dell'ambiente. L'eredità ecologica di Papa Giovanni Paolo II*, Roma 2005, 156.

Tři síta

Jednoho dne potkal jeden známý Sokrata a povídá: „Jestlipak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?“ – „Počkej chvíli,“ odpověděl Sokrates. „Než mi cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sít.“ – „Tří sít?“ – „Přesně tak,“ pokračoval Sokrates. „Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvíli zkusit prosít to, co mi řekneš. První síto se jmenuje **Pravda**. Máš naprostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?“ – „Ne,“ odpověděl ten člověk, „vlastně jsem to jenom slyšel a ...“

„Dobře,“ řekl Sokrates. „Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není. Teď vyzkoušejme druhé síto, síto se jmenuje **Dobro**. Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?“ – „Ne, naopak...“

„Takže,“ pokračoval Sokrates, „chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda. Ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síto. Jmenuje se **Užitečnost**. Je mi to, co mi chceš o mém příteli říct, užitečné?“ – „Ne, moc ne.“

„Dobrá,“ uzavřel Sokrates, „to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užitečné... Tak proč bys mi to měl vyprávět?“

To je důvod, proč byl Sokrates velký filosof a všichni si ho vážili. Zkusme i my nechat prosit svá slova těmito síty. Pak najednou možná s překvapením zjistíme, kolik času nám zůstane a že ho můžeme daleko lépe využít např. při modlitbě za naše kněze.

Ekologická tematika

1. Jezdíte do přírody? (uveďte alespoň tři důvody)
2. Vnímáte kolem sebe poškozenou přírodu? Co konkrétně?
3. Znáte pojem „ekologická stopa“?
4. Čím se podle Vás současná civilizace – Vaše rodina - nejvíce prohřešuje na stavu přírody?
5. Šetříte energiemi (voda, světlo, teplo) z důvodu šetření vlastními financemi nebo je v tom i jiný motiv – jaký?
6. Třídíte odpad? Co, jak?
7. Víte, co se děje s veškerým odpadem z vaší domácnosti?
8. Ovlivňuje Vás při nákupu pro domácnost složení potravin, nápojů? Co sledujete?
9. Nakupujete často cizokrajné druhy ovoce a zeleniny, naše druhy mimo sezónu?
10. Vnímáte při nákupu zboží velikost, kvalitu obalu a možnost jeho recyklace či dalšího využití?
11. Víte něco o vlivu plastů na náš život, o jejich výrobě, zpracování a likvidaci?
12. Víte, co vzniká spalováním odpadu za nízkých teplot (kotel, táborák,...)?
13. Netříděný obsah popelnice obsahuje často látky pro přírodu jedovaté či nerozložitelné. Máte možnost dát je jinak?
14. Jste spokojeni se službami vaší obce v oblasti ochrany zeleně a ŽP? Čím konkrétním přispíváte?
15. Domníváte se, že ohleduplnost vůči prostředí je také součástí 5. přikázání – Nežabiješ? Nebo spíše 1. přikázání?
16. Cítíte se bezmocní a nevýznamní v současné politické mašinérii a zbožšťování ekonomiky, nebo cítíte stále svobodu se za všech okolností moci rozhodovat pro větší dobro?

Desatero moudré ekologie

- 1) Pamatuj s pokorou na to, že Země, a každý další tvor, ti byla svěřena od Boha, abys žil, poznával, sdílel, miloval, s chválou Pána na rtech.
- 2) Buď poslušný zákonů stvoření, aniž bys je (násilím) podroboval svým zájmům. Poznávej je stále více a využívej je vždy s úctou k univerzálním etickým normám.
- 3) Planeta Země, se všemi tvory, je tvým jediným prostředím k životu: není Ti dáno mít jiné. Snaž se o to, aby Tebou zvolení představitelé vlády na to nikdy nezapomínali.
- 4) Při každé příležitosti se nech v jednání inspirovat respektem vůči stvoření a vycho-vávej v tom smyslu své děti.
- 5) Přičiň se, aby tvé chování i jednání společnosti odráželo úctu k životu v jakékoli podobě. Pečuj o každý druh živých tvorů.
- 6) Neznečišťuj vzduch, vodu, ani krajinu. Žádej, aby výroba a pokrok probíhaly podle přesných linií udržitelného rozvoje.

s životem lesních zvířátek. Nejvíce se dozvěděly o životě lišky. Za tento dobrodružný výlet děkujeme panu ing. Pospíšilovi – řediteli Ústavu pro hospodářství a úpravu lesů Kroměříž, jež nám tento program nabídl a zajistil. Děkujeme jeho spolupracovníkům, mladým lesním inženýrům - Báře, Hubertovi a Pavlovi, kteří program pro děti zrealizovali a věnovali se jim. Za CPR děkují holky, kluci a vedoucí letního tábora.

Úplný program tohoto letního tábora, ostatní akce a týdenní program v prostorách CPR, najdete na: www.cpr-kromeriz.cz

Létu jsme zamávali 12. září, na sobotním odpoledním setkání rodičů s dětmi na farní zahradě sv. Mořice. Na programu bylo grilování, zpívání při kytáře s o.Václavem, soutěžení a hraní dětí.

Pozdě, ale přece!

- V první hodině náboženství s dětmi často vzpomínáme na prázdniny. I s dětmi jsme děkovali, čím nás Bůh obdaroval. Den, co den jsme stáli mnohokrát v úžasu nad krásou stvoření, z každého výhledu je svět i lidé jiní. I na lidi je třeba se podívat z té dobré stránky a jsme překvapeni, čím jsou nám lidé darem.
- Osobně děkuji za obětavost, kterou vyvinuli manželé Hanka a Vít Pořízkovi, aby rodiny spolu s kněžími mohly prožít, opravdu prožít požehnaný týden v Zaostrogu v Chorvatsku. Dík za sestru zdravou vodu, která nás svažovala ze všech směrů.
- Nechce se tomu ani věřit, ale již 10 let slouží nám kněží na proboštví v kuchyni paní Drahomíra Sýkorová. Před 10 lety, z podnětu Vítka Pořízka, řekla ANO ke službě nejen nám kněží, ale i brigádníkům a mnoha farníkům. Za její pohostinnost jsou vděční kněží při kněžských setkáních na proboštví a každá návštěva. Nic ji nepřekvapí. Dovede do práce a úklidu zapojit skupiny svých kamarádek. Nejednu výpravu do Dolomit dovede obdarovat svými výrobky a zavařeninami. Upřímně děkuji Stojanovským – Pán Bůh zaplať.
- Děkuji za krásné duchovní společenství s otcem arcibiskupem při děkanátní pouti za duchovní povolání a rodiny. K bohatým plodům přispěla jak svědectví během modlitby růžence, tak adorace, kterou připravila se svým modlitebním týmem Eva Blešová. Radost společenství byla umocněna zpěvem v podání scholy z Hradiska, která strhla naplněný kostel sv. Mořice ke chválám a Boží oslavě. Díky! Jen tak dále. Těšíme se zase na Velehrad, kam pojedeme – dá-li Pán - na pouť v sobotu 10.4.2010.
- Velké poděkování patří Sv. Otcí Benediktu za Rok kněží. My kněží vnímáme modlitby věřících, které jsou ve mši sv. a adoracích daleko intenzivnější a bohatší. I kněží se častěji scházíme mezi sebou, v našem děkanátu došlo k posílení a omlazení celého kněžského týmu. Osobně děkuji za kněžský týden v Dolomitech v srpnu. Chystal se s námi i otec arcibiskup, ale překazila mu to nemoc. *P. Josef Říha*

Dopis od našeho „adoptivního“ indického chlapce Solomona Všichni moji drazí strýcové a tety!

Dostal jsem další příležitost napsat vám. Nejprve chci poděkovat celému společenství. Doufám, že vás můj dopis potěší. Museli jste už do této doby dostat i můj vánoční list. Já i členové mojí rodiny jsme zdraví. Věřím, že vy také.

První věc, o které bych rád napsal, jsou mé školní výsledky. V březnu jsme měli vysvědčení a s potěšením vám mohu oznámit, že jsem postoupil z osmého do devátého ročníku. Po letních prázdninách začalo znovu vyučování. „Společnost“ vám předá moje vysvědčení a fotku spolu s tímto dopisem. S vaší laskavou pomocí jsem obdržel všechny školní potřeby a byly zaplaceny i poplatky. Mnohokrát děkuji.

Vyhrál jsem první místo v běžeckém závodě naší školy. Také jsem vyhrál druhé místo v soutěži „lemon and spoon“ pořádané církevní obcí.

Po vysvědčení jsme měli letní prázdniny od 11. dubna do 31. května. Na několik dnů jsem jel ke své tetě. Teta také přijela k nám. Hrál jsem si se svými bratry a sestřenicemi. Občas jsem pomáhal mamince s domácími pracemi. Sledoval jsem televizi a četl knihy.

Během letních prázdnin pro nás „společnost“ zorganizovala třídní pobytový tábor. Bylo to v budově „společnosti“ v Chaitanya. Stejně jako já, na tábor přijely děti z různých far. Všichni jsme se navzájem představovali ve hře „prolamování ledu“. Byli jsme rozděleni do čtyř skupin. Jakékoliv aktivity, kterých jsme se zúčastnili, jsme pak podnikli se svou skupinou. Měli jsme témata zahrnující problémy jako „já a moje osobnost, studijní metody a komunikační dovednosti“. Protože tato témata byla pro mě nová, učil jsem se je s velkým zájmem. Byl jsem také šťastný, když jsem se účastnil her, soutěží a učil se písničky. Všechny tyto věci byly pro mě dobrou zkušeností. Na táboře se mi velmi líbilo.

Už jsem od vás dlouho neobdržel dopis. Určitě mi napište během letních prázdnin. Zde končí léto a začíná monzunové období. Doufám, že vy si letní období ještě užijete. S přáním velmi teplého léta končím tento dopis a všechny vás pozdravuji.

Vysvědčení (v každém předmětu lze získat maximálně 100 bodů.)

Kannada 50

Angličtina 80

Hindi 70

Matematika 66

Vědy 54

Sociální vědy 68

Z celkem 600 možných bodů získal 388

Boží slovo a prostředí kolem nás – Kroměřížsko.

Katechetů, kteří absolvovali katechetický kurz nebo dokonce vystudovali teologickou fakultu, byly za posledních dvacet let v kroměřížském děkanátu desítky. Mnozí ovšem s katechetickým působením ve své farnosti z různých důvodů buď ani nezačali, nebo brzy skončili, a tak se už několik let na pravidelných setkáních každou první středu v měsíci setkávalo jen několik známých tváří. Mezitím se objevily nové možnosti práce s mládeží, dětmi i dospělými, různá společenství, která jsou animována novými lidmi. Přestože se všichni věnujeme podobné činnosti, jsme navzájem izolováni a zatím neexistovala společná setkání, kde bychom se mohli zkontaktovat, vyměnit si nejen zkušenosti, ale také se vzájemně inspirovat, povzbudit, být duchovně formováni. Hlavním nepřítelem této myšlenky je časová vytíženost všech církevních aktivistů. Po náročné kalkulaci jsme zjistili, že obecně platný příznivý termín vůbec neexistuje. A tak jsme se rozhodli, že společná setkání jednou za čtvrt roku v pátek odpoledne se svou výjimečností snad prosadí v žebříčku hodnot možných účastníků.

18. září odpoledne jsme zahájili, a to v prostorách Centra pro rodinu v Kroměříži. Protože je naším posláním poznávat a pak sdělovat Boží slovo nejen srozumitelně dnešním lidem, ale hlavně ho přinášet do prostředí Bohu a víře vzdáleného, ukazovat na jevy dnešního světa ve světle Pravdy a Lásky a nebýt při tom mimo realitu, rozhodli jsme se pro netradiční a neořelé téma vztahu člověka k životnímu prostředí. Ve školách to má kouzelný název *environmentální výchova*, v církvi je to zatím naprostá popelka. Kněz, který má k tomu potřebnou odbornost díky své závěrečné disertační práci, jíž letos ukončil v Římě své studium, nás neodmítl, a tak jsme se s otcem Tomášem Klíčem ponořili do Starého zákona nesoucího svědectví o Boží kreativě, moudrosti a řádu i o úkolech člověka, věrného Božího obrazu. Byli jsme překvapeni, nakolik tato oblast ležela na srdci oběma posledním papežům, i dokonce v poslední encyklice Benedikta XVI. věnované sociální otázce je jedním z myšlenkových východisek nutnost dobrého vztahu ke stvořeným věcem jako základního předpokladu dobrého vztahu k lidem. Tato oblast je tak obsáhlá, že bychom mnoho dní měli o čem diskutovat a mohli se nořit do Písma ve zcela novém kontextu. Zároveň z tohoto úhlu vyvstává nový rozměr naší společné lidské viny. Máme na ní svůj podíl právě pro zneužívání civilizačních vymožeností, kterými jsme denně obklopeni, a které často v tempu života nejsme schopni nebo ochotni rozlišit či selektovat na dobré, neutrální či zlé. V dotazníku měli zúčastnění možnost sami popřemýšlet, nakolik je jen malý výsek z jejich života a jeho vlivu na přírodu v pořádku. Jen tak pro zajímavost si můžete zkusit tento dotazník použít třeba jako malé zpovědní zrcadlo. Škoda, že práce otce Tomáše je pouze v italštině a pro většinu z nás je tím nedostupná. Snad se mu podaří najít si tu a tam čas na překlad, protože se jedná o velmi naléhavé téma dneška, ve kterém křesťanský duchovní aspekt chybí. Hodně lidí se právě proto obrací k východním naukám nebo dokonce k původnímu pohanství zbožšťujícímu přírodu.

Další setkání, na které jsou srdečně zváni všichni, kterým to tentokrát nevyšlo, bude 11. prosince s tématem „Boží království – co se tím vlastně myslí.“

Eva Blešová